

cearcăne dreptunghiulare

Ursu Marian Florentin

și totuși încă nu e frig destul,
cearcănele apar după o iarnă îndelungată
de suferințe inerente
cum ar fi să faci sărbătorile împreună
cu niște scaune goale
să ciocnești cupa de șampanie între oglinzi
paralele
să vorbești cu o fotografie din tinerețe,
să dansezi cu lupii,
să te dai cu capul de toți pereții

se întâmplă, nu e o tragedie
uneori e chiar o soluție inteligentă

problema este că viața te împinge înainte de vreme
spre un orizont rece și imprevizibil
că visele mor alunecând pe drumuri de gheață întortocheate
că niște trepte prea vechi sunt tot mai greu de urcat
că singura certitudine de azi
este incertitudinea zilei de mâine,
că echilibrul a devenit
noua teorie a haosului

când an după an
niște pietre nenorocite de la picioare
te trag în jos iremediabil
pe un povârniș la capătul căruia
se întrezărește tot mai acut
o groapă bizară
perfect dreptunghiulară.